

Sestdien, 1965. g. 20. februārī

INGRIDA VIKSNA

SENS MOTĪVS

Ak, saloki, draugs,
savas lepnības purpura togu,
noliec malā slavas
smagnējos laurus —
(cik ātri putekļu kārtā tos apklāj!)
un izlej patības mirres —
tik dvēseles smarža lai paliek!

Tās jūras viļņos
kur straumes
mūsu likteņus
divainos rakstos saliek —

vienīgi sirds un smaids
mūžīgi paliek. —

Jauni pētījumi latviešu filoloģijā

Lundā, Zviedrijā publicēts turienes Slavju un baltu valodu institūta rakstu Sparklīga Bidrag 19. sējums. Tajā, blakus vairākiem cittautu zinātnieku pētījumiem, ir arī prof. Ed. Dunsdorfa raksts par Heinricha fon Štadena Vidzemes vietvārdiem (16. gs., Valmiera apkārtnē) un nel. prof. K. Strauberga pētījums Bērns latviešu folklorā (2. daļa). Stapislavs Fr. Kolbuševskis (nesen mirušā bij. Latvijas universitātes profesora dēls) publicējis garāku apskatu par Andreja Kleina 18. gs. perikopju manuskriptu latviešu valodā (Latvijā to kādreiz lietojuši Līvberzes katoļu baznīcas priesteri; tagad manuskripts glabājas Polijā, Poznaņā). Šī rokraksta beigās ir kāds vecs ieraksts par rudzu zādzību kādās (laikam Slampes pagasta) mājās; šī lakoniskā teksta nozīmi mēģinājis skaidrot K. Draviņš. Baltologus varēs interesēt arī zviedru prof. Knuta-Ulofa Falka pētījums, kāpoļu valodā tiek slavizēti lietuviešu personu un vietu vārdi, jo līdzīgas parādības nav bijušas svešas arī Latvijā, tā Latgalē, Rīgā un vēl citur.

K. Dr.

Jauni pētījumi latviešu filoloģijā.

...ā, Zviedrijā, nupat nācis klajā turienes Slavju un baltu valodu institūta izdevuma Sprāklīga Bidrag 19. sējums. Tajā, blakus vairākiem cittautu zinātnieku pētījumiem, ir arī prof. Ed. Dunsdorfa raksts par Heinricha fon Štadena Vidzemes vietvārdiem (16. gs., Valmieras apkārtnē) un nel. prof. K. Strauberga pētījums Bērns latviešu folklorā (2. daļa). Stapislavs Fr. Kolbuševskis (nesen mirušā bij. Latvijas universitātes profesora dēls) šinī SprB sējumā publicējis apskatu par Andreja Kleina 18. gs. perikopju manuskriptu latviešu valodā (Latvijā to kādreiz lietojuši Līvberzes katoļu baznīcas priesteri; tagad manuskripts glabājas Polijā, Poznaņā). Šī rokraksta beigās ir kāds vecs ieraksts par rudzu zādzību kādās (laikam Slampes pagasta) mājās; šī lakoniskā teksta nozīmi mēģinājis skaidrot K. Draviņš. Baltologus varēs interesēt arī zviedru prof. Knuta-Ulofa Falka pētījums, kāpoļu valodā tiek slavizēti lietuviešu personu un vietu vārdi, jo līdzīgas parādības nav bijušas svešas arī Latvijā, tā Latgalē, Rīgā un vēl citur.

K. Dr.

Abcūtā "Laikam" 1957. 12. 31.

Jauni pētījumi latviešu filoloģijā.

Lundā, Zviedrijā, nupat nācis klajā turienes Slavu un baltu valodu institūta izdevuma Språkliga Bidrag 19. sējums. Tani, blakus vairākiem cittautu zinātnieku pētījumiem, publicēts prof. Ed. Dunsdorfa raksts par Heinricha fon Stādēna Vidzemes vietvārdiem (16. gs., Valmieras apkārtnē) un nel. prof. K. Strauberga pētījums Bērns latviešu folklorā (2. daļa). Staņislavs Fr. Kolbuševskis (nesen mirušā bij. Latvijas Universitātes profesora dēls) šinī SprB sējumā publicējis ^{apriņķu apriņķu par} Andreja Kleina 18. gs. perikopju manuskriptu latviešu valodā (Latvijā to kādreiz lietojuši Līvērzes katoļu baznīcas priesteri; tagad manuskripts glabājas Polijā, Poznaņā). Šī rokraksta beigās ir kāds vecs ieraksts par rudzu zādību kādās (laikam Slampes pagasta) mājās; šī lakoniskā teksta nozīmi mēģinājis skaidrot K. Draviņš. Baltologus varēs interesēt arī zviedru prof. Knuta-Ulofa Falka pētījums, kā poļu valodā tiek slavizēti lietuviešu personu un vietu vārdi, jo līdzīgas parādības nav bijušas svešas arī Latvijā, tā Latgalē, Rīgā un vēl citur.

K. Dr.